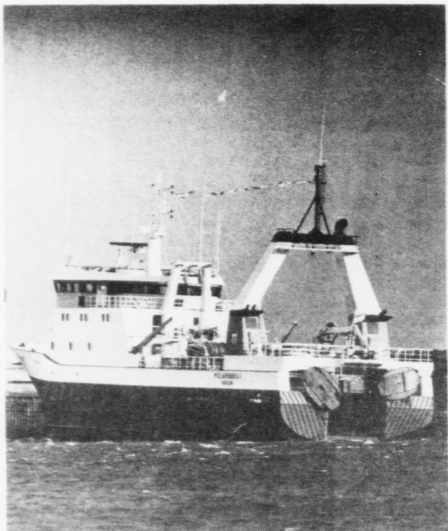

mýkt hetta, so at føroysk nótaskip finga møguleika at veiða tað mesta av teimum 20.000 tonsunum, sum hava staðið í sáttmálanum við Sovjet øll árini. Seinastu tíðina gingu norskir myndugleikar eisini við til, at ein partur av kvotuni frá Sovjet til føroysk nótaskip kundi verða veiddur í norskum sjógvi. Einkí er enn avgjort um summarlodnuveiduna í Barentshavinum, og biðað verður eftir boðum frá Sovjet.

Toskakvotan í Eystursjónum varð skerð niður í helvt. Sovjetskir myndugleikar segdu seg ikki kunna lata meiri og hildu, at henda kvotan mátti doyggja burtur í 1992. Toskastovnurin í Eystursjónum er sera illa fyri. Samstundis fór kvotan í fyrrverandi DDR eisini niður í helvt og fellur burtur næsta ár. Hetta er nú partur av sáttmálanum við EEC. EEC sáttmálin var annars at kalla óbroyttur, bara makrelurin kvinkaði eitt sindur upp eftir.

Við teimum nogvu broytingunum í Sovjet er ivi um grundarlagið undir fiskivinnusáttmálanum. Landsstýrið hevur áhaldandi kannað, um møguleikar eru at leggja annað upp í samstarvið, men fá ella eingi itøkilig úrslit eru.

Eitt er beinleiðis at avreiða fisk til russisk móðurskip. Hetta hevur loyvt føroyskum nótaskipum munandi sildaveiðu í juni og juli. Eisini eru loyvi givin til umskiping. Roynt hevur eisini verið at fáa aðrar avtalur við Sovjet, nú fiskimálaráðharrin var, í Føroyum, t.d. at føroysk skip fáa kvotur fyri beinleiðis gjald. Eisini hevur verið beinleiðis samband við myndugleikar í baltisku londunum at kanna um framhaldandi møguleikar í Eystursjónum.

Hóast møguleikarnir at veiða lodnu í Íslandi og Grønlandi doyðu at kalla burtur á heysti í 1990, eru útlitini hjá nótáftanum heldur bjartari í 1991. Lodnuveiða í sovjetskum sjógvi, økt silda-veiða undir Føroyum og økt makrelkvota, serliga í norskum sjógvi og við betri møguleikum at veiða hana og við batnandi prisum fyri stóran makrel, skuldu økt inntøkur-

Landsstýrið arbeidir stóðugt við møguleikum aðrastaðni, eitt nú botnfiskaveiðu við New Zealand, tunfiskaveiðu í altjóða sjógvi og undir VESTURAFRIKA og veiðu eftir fiski uppi í sjónum ymsastaðni í Suðuramerika vísti lögmaður á í røðu síni á ólavsøku

nar hjá skipunum munandi.

Í NAFO-økinum á Flemish Cap eydnaðist tað landsstýrinum at fáa avtikið bannið móti beinleiðis toskaveiðu á Flemish Cap í 1991. Ikki tí hildið verður, at stovnurin er væl fyri, nú stór óløglig veiða hevur verið, men tí vist var á, at bannið var stóruð órættur móti nokrum fáum londum.

Í 1990 nýtti landsstýrið ein møguleika í NAFO-reglunum um royndarfiskiskap til at fáa tveir linubátar í fiskiskap. Samstundis hevur landsstýrið sett kanningar í verk at kanna stovnin á Flemish Cap og eisini við Tjaldrinum kannað, hvussu veiðubannið verður hildið. Kvotan í kanadiskum sjógvi er tann sama í 1991 og var næstan øll svartkalvakvotan í 1990 fiskað.

Rækjuskipini hava havt goðan fiskiskap við Svalbarð í 1991, har dagatalið var óbroytt. Í Grønlandi var meginparturin av kvotuni í 1991 í Eysturgrenlandi, og frá 1992 er øll kvotan har.

Fíggjarkarmur gerast til at menna alivinnuna

-Hugsað verður ikki um at veita alarunum beinleiðis stuðul, men heldur ein lánsgrunn til t.d. íløgur segði Atli Dam, lögmaður í ólavsøkurøðuni. Hann vísti á, at hóast tað er tungt í lottuni at reka alibrúkin, so síggja tøluni positiv út. Útflutningurin í 1992 er mettur til 20.000 tons fyri 700 mió. kr. Hann segði:

Alivinnan gevur stórt íkast til landsbúskapin. Útflutningsvirðið í 1990 tættar upp í 500 mió. kr., tað merkir at fimta hvør útflutningskróna kemur frá alivinnuni. Í 1990 vórðu umleið 12.000 tons av alifiski útflutt, og um einki óvantað hendi, verður útflutningurin í 1992 20.000 tons, tað svarar til meira enn 700 mió. kr.

Hóast tøluni fyri hesa vinnu síggja positiv út, er tungt í lottuni at reka alibrúkin. Fleiri alibrúk eru farin av knóranum, og onnur fara. Bankarnir og Menningargrunnurin hava ikki havt møguleika ella vilja at fígga alibrúkin betur.

Stóru partur av vøkstrinum í alingini kemur av, at aliringer eru lagdir longur út partar av árinum ella alt árið. Útgerð til hetta kostar nógv í löggu. Vit hava eisini øki, ið kunnu ala stóran nøgd, ið ikki eru brúkt enn, men við menningini, ið hendir í alivinnuni, gerast tøk.

Hava vit í huga, hvussu stóran týðning alivinnan hevur fyri landsbúskapin, og tað mál, ið samgongan setti sær við samgonguskipanina, hugsar landsstýrið tí um at skapa ein fíggjarkarm til at menna alivinnuna. Hugsað

verður ikki um at veita alarunum beinleiðis stuðul, men heldur ein lánsgrunn til t.d. íløgur. Alivinnan verður verandi, og sum sagt var í fyrstani, er ikastið frá henni so stórt, at vit mugu ikki missa tað.

Kynsbótararbeiðið hevur alstóran týðning fyri alingina og er við Air gjørt projekt og kostnaðarætlun um viðkoma til hetta arbeiði. Íløgurnar eiga at verða gjørdar sum skjótast, tí tað hevur alstóran týðning, at vit framhaldandi kunnu hava goðan og friskan alifisk (livfisk).

Fyri at koma pláguni av laksalaksini til livs, hevur landsstýrið sett í verk eina samskipaða avlúsingarskipan fyri øll alibrúk.

Nevnd er sett at gera uppskot til djórælknalóg, og at endurskoða alt veterinerverkið. Partur av hesum arbeiði er at fáa fiskasjúkukæmnastuna at virka, soleiðis at alarar í útjáraøkinum fáa eins goðar smóðir og alarar í meginøkinum. Slík skipan kann byggjast upp á sama hátt sum kommunulækna-skipanin.

Umsitingin er farin undir at fáa til vega upplýsingar frá alivinnuni, ið bæði alarar og stovnar, ið fáast við ali-

vinnuna, kunnu nýta. Hetta verður gjørt, so at alarar fáa so goða leiðbeining sum gjørligt og kunnu betra rakstur-in.

Umhvørvið er ein týðandi partur í alingini, og gongd er eisini komin á at fáa til vega upplýsingar um hesi viðurskipti, soleiðis at vit kunnu vísa keyparalondunum á, at okkara fiskur er aldur í reinum sjógvi og hagreiddur við reinføri.

Kynsbótararbeiðið hevur alstóran týðning fyri alingina og er við Air gjørt projekt og kostnaðarætlun um viðkoma til hetta arbeiði. Íløgurnar eiga at verða gjørdar sum skjótast segði lögmaður á ólavsøku

